

Nog meer waarnemingen. — In aflevering 10 van den 34e Jaargang van het tijdschrift „De Levende Natuur” hebt u „verschillende waarnemingen” van mij doen opnemen; u hebt daar ’n onderschrift bijgevoegd, waarvoor vriendelijk dank. U eindigt daar met ’n vraag naar de talrijkheid van de vleermuizen in mijn omgeving; het antwoord hierop liet door allerlei omstandigheden wat lang op zich wachten. Ik kan u mededeelen, dat verschillende soorten vleermuizen hier geregeld rondvliegen (ze zijn weer present); men behoeft er niet naar te zoeken, men ziet ze onophoudelijk. Aangezien nu echter die dieren in ’n beperkt gebied rondcirkelen en bovendien het begrip „talrijk” zeer betrekkelijk is, durf ik niet beweren, dat er veel of weinig zijn.

Nu ik u toch schrijf, wil ik gaarne nog eenige waarnemingen mededeelen.

1. In de bovengenoemde aflevering schreef ik iets over den *geur* als lokmiddel voor bijen. Dezer dagen vond ik bij den weg ’n krant, waarop verschillende donkere olieachtige vlekken; hierop zaten tal van bijen. Vlak daarbij lagen op den grond net zulke vlekken; eveneens dicht bezet met bijen; en iets verder vond ik den hals van ’n fleschje, waarin tal van bijen gekropen waren. Daar moet dus iemand ’n flesch hebben laten vallen; de inhoud is gedeeltelijk op den grond terecht gekomen, gedeeltelijk op de krant, waarin het fleschje gewikkeld was, en zat natuurlijk nog voor ’n deel in den hals en tegen de kurk aan. Dit fleschje was van gewoon glas en had dus *geen kleur* (evenmin als de vloeistof) en hierin zaten juist de *meeste* bijen; dus ook hier is de *geur* weer lokmiddel geweest.

2. Voor eenige jaren ben ik er om bepaalde redenen toe overgegaan ’n klimopplant, die tegen mijn woning aangroeide, te verwijderen, zóó, dat boven den grond *niets* meer van de plant te zien was. Uit den overgebleven stronk is echter ’n nieuwe plant uitgelopen (ik denk hierbij aan Jesaja 11 : 1) met veel fijner blad dan de vorige, zoodat de bewering, dat ’n plant, die van haar bladeren beroofd wordt, *moet doodgaan*, ’n absolute uitspraak is met ’n betrekkelijke waarde.

3. Een vraag: ik heb eens hooren beweren, dat ’n klimopplant, die langs ’n muur groeit, van baksteen (dus van klei) opgetrokken, hieraan kali onttrekt, de *hechtworteltjes* zouden dan dus tevens *voedingswortels* zijn; is u hiervan iets bekend?

4. Verleden week zat er tegen den stam van ’n Paardekastanje in mijn tuin ’n exemplaar van de groote bonte specht (♂); ik stond op slechts enkele meters afstand en kon het dier in al zijn bewegingen volgen; het scheen zich erg op zijn gemak te gevoelen, bleef vrij lang rondsnuffelen en verdween, toen ik iets zei. Zou deze spechtsoort, die nog nooit hier door mij werd waargenomen, wat „huiselijker” gaan worden?

Doetinchem, 30 April '30.

H. J. MEIJER.

Een plant, van haar bladeren beroofd, behoeft natuurlijk niet dood te gaan, zoolang zij nog reservevoedsel heeft benevens reserveknoppen of de gelegenheid om nog nieuwe knoppen te vormen.

Wat hebt u tegen die specht gezegd? Maar, alle gekheid op een stokje, spechten zijn inderdaad niet bijzonder schuw en eigenlijk weet ik niet, of ze het wel ooit geweest zijn.

T.

Dwergmeeuw. — Ter uwer informatie dient, dat door mij gisterenmorgen dood is gevonden een dwergmeeuwte in zomerkleed en wel op de pier ten zuiden van de haven aan den Hoek van Holland.

Het was geheel gaaf en mooi rose met meeuwengrijs. Ik meen, dat u wel eenige belangstelling zult hebben voor deze vondst.

Ik heb reeds opdracht gegeven om het te prepareren.

Den Haag, 5 Mei 1930.

L. C. VERSPOOR Jr.

Purperreiger. — Zoudt u, indien dit u althans belangrijk genoeg voorkomt, onderstaande waarneming en vraag willen opnemen onder de rubriek Vragen en Korte Mededeelingen.

Gisteren (3 Mei) zittend in de trein tusschen Nieuwersluis en Uithoorn om ± 6.15 namiddags zag ik vlak vóór het station Vinkeveen langs de lijn een vogel opvliegen. Op het eerste oogenblik meende ik, dat het een gewone reiger was, maar de kleur week aanmerkelijk van de gewone blauwe reiger af, terwijl het mij voorkwam, dat de vogel ook